

Comentariul operei Vlaicu-Voda de Davila Alexandru - partea a doua

Obligat sa recurga la tactica supunerii aparente fata de doamna Clara, pentru a castiga timpul necesar atingerii obiectivelor sale: salvarea sorei si cumnatului, inchegarea aliantelor cu tarile ortodoxe din sud in vederea scuturarii jugului strain, Vlaicu acorda mana liberii, depline puteri doamnei Clara in conducerea tarii. Ea dispune arestrea sau inlaturarea de pe scena politica a unor boieri patrioti, potrivnici telurilor ei, si actioneaza in interesul coroanei statului maghiar.

Banuitoare si amenintatoare, doamna Clara incearca sa impiedice aliantele lui Vlaicu cu Serbia, pe care domnul ar fi vrut sa le consolideze prin casatoria Ancai cu kralul acesteia Simon Staret, atata ura lui Mircea impotriva lui Vlaicu si-l atrage de partea sa anuntand curtii casatoria Ancai cu Mircea.

Unii boieri, care nu inteleg tactica domnului, considera atitudinea sa drept slabiciune si slugarnicie si se indoiesc de el (actele I-IV), asa cum avea sa le-o reproseze, in ultimul act Vlaicu: "Toti v-ati indoit de mine, toti m-ati renegat vreodata". Aflati in deruta, acesti boieri trec de partea doamnei Clara, dar hotararea acesteia de al pierde pe Vlaicu ii indeparteaza de ea. Conflictul evolueaza in mod ascendent, incepand cu actul al II-lea atingand punctul culminant in actul al IV-lea cand confruntarea devine deschisa si dramatica "Doamna Oara: insuti hotarandu-mi ura, inarmat-ai bratul meu.!" Vlaicu: Ah! te-astept! Intr-o capcana bine intinsa vei pica".

In actul al V-lea subiectul evolueaza spre deznodamant, fara a fi insa lipsit de tensiunea dramatica. Actiunile doamnei Clara sunt anihilate, ea insasi fiind surghiunita la manastirea Snagov, desi multimea cerea condamnarea ei la moarte; este expulzat si Kaliany. Mircea insa, orbit de dragostea pentru Anca, ataca pe Vlaicu in sala tronului, dar este salvat de Grue cu pretul vietii lui. Mircea regreta fapta si este, pana la urma iertat de domn, cu conditia sa indeplineasca rolul pe care l-a jucat Grue, de aparator al domnului si al tarii: "Vlaicu: Mi-ai ucis pe Grue, pavaza si bratul meu!/Ma pricepi! Fii... ce-a fost Grue!/Mircea: Te-nteleg si jur!". In finalul piesei, dupa ce conflictul se rezolva in favoarea sa Vlaicu apare triumfator, cu deplina autoritate si ca singur domn al Tarii Romanesti, intrunind deplina adeziune a poporului la actiunile sale.

Mesajului patriotic - ca idee dominanta a piesei - i se asociaza alte idei, care-i accentueaza actualitatea printre care:

(a) sentimentul fratiei muntenilor cu moldovenii si grija fata de soarta Moldovei, ajunsa pe mana unei alte slugi a coroanei maghiare, domnitorul Latcu: "Costea: Mi-ati intins cu ea, fratia, mana voastra romaneasca. Vlaicu: Bine - Costeo, Grozo, dragii mei... Mergeti la Moldova, sora, pentru mantuirea ei".

(b) dorinta de pace, specifica dintotdeauna poporului roman: "...Pan-acuma goarna tace.../ Dar vreau liniste, Mikedede, - cum o vrei si tu - vreau pace!".